

310

9 в апр 1923

УМОВЫ ПАПІСКІ:
На 1 м-а 90 к.; на 3 м-а—2 р. 60 к.;
на 6 м-а—5 р.; на 1 год—9 р. 75 к.

ПЛАТА ЗА АБВЕСТНІ:
За радзю нонпарэ (плоска тэксту)—
50 кля. імягароднін—1 р.
Пасрод тэксту ў два разы даражэй.
Плат. нонпарэ.

896. г. ЛЕНИНГРАД
университетская набережная 7/9
фундамент, Библиотеке Лен. Гос.
университета
февр-дек. /Зв. 1./

ЗВЯЗДА

Центральны Камітэт камуністычнае партыі (большавікоў) Беларусі і Мен. АК КП(б)Б.

Рэдакцыя і галоўн. кантора
1) Рэдакцыя прымае ад 11—1 гадз. дня:
тэлефон № 10-74. 2) Скартатар рэдак-
цыі—ад 12 да 2-ае гадзіны дня, тэлеф.
№ 6-19. 3) Начны рэдактар (друкарня)
ад 6 гадз. веч. тэл. № 6-42.

Нядзея, 27 мая
1923 г.
№ 121 (2928)
Конт. асобнага нумару ўсходы 5 кля.

Год выдання дванаццаты.

Супроць катаржнага прыгавару над Грамадой

4000-ы сялянскі мітынг пратэсту ў Зембіне

Мы, г.р. не мястэчка Зембін і вакольных вёсак, Барысаўскага р-ну, Менскага акругі, у колькасці 3.800 чалавек, сабраўшыся на мітынг пратэсту супроць катаржнага прыгавару над Беларускай Грамадой, катаржарычна пратэстуем супроць нацхванага гвалту над нашымі братамі—рабочымі і сялянамі Заходняй Беларусі і іх лепшымі прадстаўнікамі, засуджанымі польскімі фашыстамі на катаргу. Мы лічым неабходным вызваленне ўсіх падсудных—лепшых сыноў рабочых і сялян Заходняй Беларусі, вядучых няспынную няроўню барацьбу за вызваленне рабочых і сялян з-пад боту польскіх панноў і іх ляхаў.

Ганьба і пракляцце абанкрутаваўшым фашыстам—ворагам народа!

Прэч рукі ад горла рабочых і сялян Заходняй Беларусі!

Няхай жыве няспынная барацьба за справу рабочых і сялян Заходняй Беларусі!

Няхай жыве камуністычная партыя Заходняй Беларусі—правадыр рабочых і сялян!

БАРАЦЬБА НЯ СКОНЧАНА

Засончылася вялікая судовая камедыя. Даўно падрыхтаваны ў габінэтах фашысцкіх дыктатараў прыгавар, прыгавар над працоўнымі масамі Заходняй Беларусі, агаляшам старшынню Віленскага Акружлага Суду, складенага і падаранага з агоньнік сволачы.

Ці пратэсты міліянаў рабочых і сялян, ці думка ўсіх сумленных працаўнікоў культуры (вучоных, пісьменьнікаў, настаўкоў і г. д.) усёго свету, ці поўны права абвінавачвання ў часе судовых сядзтва, нішто не магло перашкоджаць гэтай загадай падрыхтаванай расправы. У рабочых і сялян сёньня-ж не аказалася дастатковых сродкаў для ўздзеяння на ашалелых фашыстаў для таго, каб вырваць з іх рук выхаваных з народу ахвяры. Але рабочыя, сяляне і ўсе сумленныя культурныя людзі ніколі не забудуць віленскай «судовай» расправы і ахвяр.

Бясцэны характар расправы быў у перадачым усім сьветам. На

Шуміха вакол выбуху ў Гамбургу

Нямецкі друк адстаівае права Нямеччыны на выроб фосгену
Правал хлусьні „Форвертэ“ пра савецкія заказы на фосген

БЭРЛІН, 24. Выбух рэзервуару з фосгенам у Гамбургу на ранейшаму заводзе ў пэнтры ўвагі нямецкай грамадзкасці. Паводле вестак друку, усталявана, што фірма „Штольцэнберг“ выконвала ўсе правілы, што рэгулююць хаваньне атручальных газаў і ў гэтых адносінах няма ў наяўнасці ніякага парушэння законаў. Што датычыцца права Нямеччыны мець фосген, дык навае органу нацыяналістыч. „Тэг“ 171 артыкул Версальскага мірнага дагавору не забараняе вытворчасць фосгену ў Нямеччыне пры такіх адпаведных дамовах імямецкага міністра сьвета.

„Цейтунг ам Мітаг“ піша: „Няма ніякага пошэру для ахв-ябудаў і расаў з боку Лігі Нацыяў, тым больш, што 8 артыкул Версальскага мірнага дагавору дэкларуе вытворчасць фосгену ў Нямеччыне“. Газета дазай кажа, што фосген ужываецца ня толькі для ваенных мэтаў, але і ў прамысловасці, а таксама і ў сельскай гаспадарцы на барацьбе са шкоднікамі.

Асабіваю ўвагу ўдзяе друк нямецкаму аб пакажэнні фосгену. „Вер-тэ-Цейтунг ам Мітаг“, за наставе афіцыйных давак, кажа, што фосген, які знаходзіцца на складзе фірмы „Штольцэнберг“ у Гамбургу, зьяўляецца часткаю запасаў нямецкага вайсковага ведамства, які былі выраблены ў часе вайны. З прычым складаўся і доўга часу работ на абшчэкожаныя га-заў, вайсковае ведамства думала ўсе га-заў, вайсковыя запасы амурсьці на апо Баль-тыцкага мора. Ілія вайсковага ведам-ства спаткаў моцнае супраціўленьне на-родных кампаній і рыбакоў і ў кан-чатковым выніку фірма „Штольцэнберг“

СЁНЬНЯ ПРАЯЖДЖАЕ МАКСІМ ГОРКІ

Японскі разбой у Кітаі

АДПОР ПАСЯГАНЬНЯМ
ЯПОНІІ

ПЕКИН, 25. У адказ на японскі ма-марандум аб Манчжурый міністэртэа замежных спраў пекінскага ўраду ану-байнавага дэмаарацыю, у якой газе-рыца:

„Нітай ня можа прыняць заваы Япо-ніі аб тым, што ў выпадку налі ўзнік-не пагроза парушэння сэрэдку ў Пе-кіне і Манчжурый. Японія мае права ўжываць любыя меры для абароны міру ўжываць любыя меры для абароны міру ў парадку ў гэтых мясцовасцях, бо гэта італянская тэрыторыя. З ітай на-вае бліжэй дабываюшым да вако-

раненых у італяскім ваенным шпіталі ў захо- і частцы Цзінані. Паводле вестак разбав, японцы расстралялі на-дзях у Цзінані 9 італяскіх салдат за-то, што яны абстралялі японскі сама-лёт.

ПАКЛАННІ СЬМЕРЦЮ У
КАНТОНЕ

ШАНХАЙ, 25. У Кантоне зноў пака-раць сьмерцю 6 чалавек на абвіна-важэньні прыналежнасці да кам-партыі і расстраляных сьмерцю быў адзін з іх чыгуначнік.

ЯПОНІІ ЗГРУПОЎВАЮЦЬ
ЯПОНСКІ У МУКЛЭНЕ

Д. Н.

Савецкая грамадзкасьць Беларусі аб М. Горкім

ВУЧОНЫЯ БЕЛАРУСІ ВІТАЮЦЬ М. ГОРКАГА

ПРАФ. СМОЛІЧ

— *Максім Горкі—першы з вялікіх расійскіх пісьменьнікаў, які ў эпоху глухой рэакцыі адкрыта прызнаў агульналюдзкае значэньне маладога тады яшчэ беларускага літаратуры, імкнуўся дапамагчы ёй нарадаў і маральным падтрыманьнем. Прабстаўнік літаратуры ён задаў да Кастрычніка мастацкай інтуіцыяй правільную лінію ўзвешанага, для ўстаноўленьня ў нашу эпоху паміж расійскім пралетарыятам і культурна і палітычна прынятым народам былое Расіі.*

Не магу тут ня ўспомніць аб гэтай пашане і ўдзячнасьці, з якой заўсёды адгукваўся аб Горкім вялікі беларускі паэта Максім Багдановіч. Зьвязаны прыцельскімі адносінамі з Горкім, М. Багдановіч, блізкамоўна, знаходзіўся пад вялікім мастацкім уплывам Горкага. І яму абавязан радамі дадатніх рыс у яго творчай індывідуальнасьці.

В. Ю. ЛАСТОЎСКІ, неадменны сакратар Інбелкульту

— *Максім Горкі першы з расійскіх пісьменьнікаў, які даў у сваёй творчасьці жыць людзям з на-роднае масы, зьмяніўшы тым чы-зьянага характару манэны да яго фігуравалі ў літарату-стаўляючы нібы сапраўдны*

ПРАФ. МАКАРЭЎСКІ, Беларускі вэтэры- нарны інстытут

— *У Горкім мяне заўсёды здзіў-ляла сьмеласьць думкі, якую ён здолеў абараняць з такім талентам да рэвалюцыі і можа гаварыць ця-пер. Яго замілаваньня адносіны да*

прапоўных заўсёды яскравымі ры-самі праходзяць па ўсіх яго даска-нальных творах.

Я быў глыбока закрутан словамі Горкага, які нядаўна сказаў аб-тым, што ён ня ведае больш гана-ровае годнасьці, чым годнасьць ра-бочага, і толькі працаўнікі навукі могуць быць роўнымі і нават пер-шымі ў роўнасьці.

ПРАФ. ВАЛЬФОН, старшыня ЦС навуко- вых працаўнікоў

— *Максім Горкі—вялікі пралетар-скі пісьменьнік, адзін з першых вясцунёў культурнай рэвалюцыі, якую цяпер робіць наша краіна.*

Горкі палка закаханы ў навуку, верыць у яе моц і сацыяльную ўсемагутнасьць. Ён басконна шмат зрабіў і для паліпшэньня бытавых умоў навуковых працаўнікоў у пер-шыя найбольш цяжкія гады рэва-люцыі.

Гарачае прывітаньне вялікаму мастаку—рэвалюцыйнаму думкі, ня-стомнаму змаганьніку за сацыяль-ную праўду, прыцельна навуку!

ПРАФ. ВАСІЛЕЙСКІ, Белдзяржуніверсы- тэт, катэдра пэдагёгіі

— *У творчасьці Горкага ёсьць адна рыса, якая асабліва дарага-я для нас,—пэдагэгія і пэдагогаў гэта вельмі верны адбітак дзіцячага жыць-ця, даны ім у яго аўтабіяграфічных аповесьцях: „Детство“ і „В людях“.*

Разам з прывітаньнем Горкаму-мастаку і Горкаму-барацьбіту, хаце-лася-б вітаць і Горкага, як праўдзі-вага выяўленьня дзіцячай псыхікі.

ПРАФ. ФРОЛАЎ, Беларуская Сельска- Гаспадарчая Акадэмія

— *Для людзей майго пакаленьня, выпрацаваўшых свой светлагляд 20—30 год назад, М. Горкі зьяўля-ецца пісьменьнікам, які больш другіх дапамог зразумець праўду і прыгожасьць разгортванай рэвалю-цыйнай барацьбы. Такою-ж значэнь-не мае творчасьць гэтага выдатна-га пісьменьніка і ў сучасны мо-мант*

Пісьменьнік рабо- чых

— *Максім Горкі для мяне быў пі-сьменьнікам рабочых. Першую кніжку, якую я прачытаў, гэта бы-ла „Мать“. І хоць я чытаў вельмі даўно, але ўсё-ж такі сёньня і ўспамінаю, якое моцнае ўражань-не зрабіў на мяне гэты твор і, ня ведаючы яшчэ тады біяграфіі Гор-кага, я адчуваў, што Максім Горкі—наш пісьменьнік, плясьняр рабоча-га быту, рабочага рэвалюцыйнага руху.*

Праўда, і другія расійскія пісь-меньнікі апісалі рэвалюцыйны рух, але ў іх галоўную ролю ады-грывала інтэлігенцыя і эсэры са-сваімі тэарэтычнымі дзеяньнямі. У Горкага-ж праз усе яго творы чырвоная істужкай праходзіць па-раўнаньне, як жылі рабочыя і як жылі фабрыканы і купецтва. У Горкага ва ўсіх яго творах відаць барацьбу з царызмам. І Васька-качар у „Дело Артамоновых“ не дарма яе:

„Эх далеко люди сидели
От царева трона
Подождали поглядели
На троне ворона“.

У Горкага відаць таксама, як ад-носіліся рабочыя да вайны:

„Эх, ветер дует, дождь идет
Я лежу в окопе
Помогую, идиот,
Воевать Европе“.

Шмат, шмат ёсьць у Горкага та-кіх твораў, дзе можна вывучыць жыцьцё рабочага і селяніна пры царызме і капіталізме, што асаблі-ва важна для маладых рабочых.

Наборшчык 1-й дзяржарукар-
А. Ліпэрт.

Чым ён нам блізікі

— *Чым нам так блізікі гэты Горкі? Тым, што ён зьяўляецца нашым пралетарскім пісьменьнікам, першым літаратурным прарокам Кастрычні-кавай рэвалюцыі. Калі я чытаў яго „Буревестник“, я ў ім знайшоў тое, што вельмі важна для рабоча-га—бадзёры заклік уперад да пер-амогі, да новага жыцьця.*

Горкі першы пачаў гаварыць у лі-таратуры аб рабочай клясе, аб пра-цоўных, у той час, як амаль усе пісьменьнікі старога часу пісалі выключна аб буржуазных сыноках, аб жыцьці дваран, афіцэраў і г. д.

Мы з радасьцю сустракаем наша-га дарагога пісьменьніка.

Рабочы-дзяляр Антон Патроніч.
М. БУХАРЫН.

Дарагі госьць

— *Даволі прасачыць за тым, як аку-ратна Горкі перапісваецца з намі, рабкірамі, як ён цікавіцца нашай работай, адказвае на ўсе лісты, каб пераканацца, што Максім Горкі наш, жыве з намі, для нас.*

У кожным лісьце Горкага да раб-кораў вее гарачым пачуцьцём, руп-лівай увагай, блізкасьцю.

Таму мы перачытаем кожны яго ліст па некалькі раз.

Кожны рабкор бачыць у Горкім дарагога госьця. Мы вітаем цябе, дарагі наш Максімчы.

Рабкор Крун.

9300 кніг за 30 дзён

Беларускае аддзяленьне Дзяржвыдавецтва РСФСР

Максім Горкі карыстаецца най-большым попытам.

— *9.300 кніг продана за 30 дзён красавіка.*

Гэтыя лічбы лепыя за ўсё газе-раць аб посьпеху М. Горкага.

Ніводзім з пісьменьнікаў ня мо-жа пахваліцца такім посьпехам. Найбольшым лік твораў Горкага ре-алізаваны ў Менскай, Вабруйскай, Віцебскай і Полацкай акругах.

За М. Горкім па посьпеху ідуць Серафімовіч („Поток“), Леонаў („Вор“). Шмат кніг выдавецтвам было продана ў часе юбілею М. Горкага. Асабліва попыт быў прадаўдэн на „Мать“, „Фона Гор-деев“, „Мои университеты“. Ня менш кніг прададзена і з таўнай са-рыі твораў Горкага.

Самы любімы пісьменьнік

Хто самы любімы пісьменьнік? 1.600 чытачоў Менскай Цэнтрал-най публічнай бібліятэкі адказваюць: — *Максім Горкі.*

У беларускіх аддзелах біблі-ятэкі амаль ніводна кнігі Горкага: Іны ўсе на руках у чытачоў.

За год твораў М. Горкага прачыта-лі каля 1.000 чалавек.

Галоўны кантынгент чытачоў у публічнай бібліятэцы—служачыя і вучні. Але найбольшым посьпехам кнігі Горкага карыстаюцца на рабо-чых вакацыях Менску. Аб гэтым ра-чэньні гаворыць дэлегат бібліятэ-к-перасомак, якія забясьпечваюць раб-...

Дапамажце нам бу даваць новае жыцьцё

ДАРАГІ АЛЯКСЕЙ МАКСІМЫЧ

— *Мы, рабочыя шпалернай фабрыкі імя Вароўскага ў Менску з вялікай радасьцю пачулі вестку, што Вы парашылі наведаць наш малады Саюз Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік. Мы шчыра дзякуем Вас, што Вы не забылі і помніце нас—цяпер вольных грамадзян, якія ідуць па новым шляху да сацыялізму. Вы таксама ўступіце ў новы сьвет—вольны і шчэры, сьвет, дзе пануе праца, дзе слова і пралетарскі друк гучаць, як прыгожая мэлэдыя, якую ніхто ня ў сіле заглушыць. Мы спадзяемся і просім Вас пачыць больш у нас, адпачыць, каб у да-лейшым Вы змаглі-б ісьці з намі рука аб руку па новым шляху і да-памагчы нам будаваць новае жыцьцё.*

Аўтарэвіч, Смольскі, Манар-эвіч, Гераімовіч і інш. (уво-го 24 подпіс).

Перакласьці Горкага на нацыянальныя мовы

— *Максім Горкі—гэта сапраўды ад-даны, сапраўды пралетарскі мысьлі-цель і пісьменьнік. Я чытаў яго творы: „Детство“, „Жизнь Клима Самгина“, „Мои университеты“. Яны нежэ асабліва пакідаюць моцнае ўражаньне, іх нежэ па-іншаму за-памінаеш, бо ў іх даны тыпы, якія блізікі для нас, рабочых.*

Я асабліва запамінуў яго твор „Мои университеты“, дзе відно ўсё жыцьцё, увесь цяжкі шлях вялікага пралетарскага пісьменьніка—Гор-кага.

Пажаданьне маё: 1. Магчымае патамныя кнігі Горкага, каб яна бы-ла даступнай шырокім пралетарскім асам.

2. Пераклад яго твораў на нацы-янальныя мовы.

Наборшчык 1-й дзяржарукар-
ні М. Гаварыц.

Сацыяльны поступ тыпаў М. Горкага

Багатае ўражаньнімі жыцьцё, знаёмства з тысячамі людзей, вы-ключная ідэянасьць наглядна жыцьцё ва ўсіх яго праўдзельных і ўжывае прапраца да ўзвуграм-ьвет сваіх герояў далі М. Гор-...

Я. КОЛАС АБ ГОРКІМ

У гутарцы з нашым супрацоў-нікам, народным паэтам Беларусі Якуб Колас падзяліўся сваімі дум-камі наконт Максіма Горкага, як пісьменьніка і грамадзяніна.

— *У маладыя гады я з захап-леньнем чытаў творы М. Горкага, — гаворыць Я. Колас, — мне асаб-ліва падабалася ў яго творах сьве-жасьць тэм і сваёасаблівасьць іх распрацоўкі. Гэтая шырокая бес-шабашная натура басякоў-герояў М. Горкага зьяўляецца пратастам, хоць часамі і пасыўным, супроць існуючага ладу—расійскага сама-дзяржаўя. У гэтым сэнсе, блізкамоў-на, вялікая вартасьць твораў М. Горкага, якія спрыялі арганізацыі грамадзкай рэвалюцыйнай думкі і будзілі грамадскую самасьвядо-масць.*

На мяне рабіла вялікае ўражань-не асабліва біяграфія М. Горкага, — гаворыць далей Я. Колас. Тое, што ён вынаў з нізоў і прайшоў цяжкі жыцьцёвы шлях, поўны ровных мы-таротстваў і блуканьняў, нацвер-дзіла маю мысль, што сапраўдны талент ня можа загінучь бяс-

сьледна, што ён павінен прабіць сабе дарогу.

М. Горкі, — гаворыць Я. Колас, — у часы царызму прыхільна адно-сіўся да адраджэньня прыгнечаных нацыянальнасьцяў. І гэта нам, бе-ларускім адраджэнцам, надавала бадзёрасьці ў нашай цяжкой пра-цы, у атмасфэры агульнага не-спачуваньня і варожасьці, у працы, якая вымагала напружанасьці сіл і энэргіі. Гэтым М. Горкі каштоў-ны для беларусаў і іншых нацыя-нальнасьцяў, якія толькі дзякую-чы Кастрычніку атрымалі магчы-масць свабодна разьвівацца, сва-бодна будаваць сваю нацыянальную культуру.

Ня хочацца верыць таму, што Максім Горкі, які спачувача адно-сіўся пры царызме да прыгнечаных нацыянальнасьцяў самадзяржаў-най Расіі, цяпер няпрыхільна ад-нёсься да таго, каб яго творы пе-ракладваліся на украінскую мову. Хочацца верыць, што гэта толькі чутка, якая ня мае грунту.

П.

Што гаворыць вёска

У кутку кваліста-прыбранай чы-тальні Цэнтральнага Дому Селяніна сабралася група вясковых хлопцаў. Гутарыць аб Горкім. Сёньня ў га-зетах было надрукавана, што вялікі пісьменьнік праяжджае праз Менск у Маскву.

— *Цікава было-б яго пабачыць, — гаворыць Аватолі Саладух, кам-самалец з вёскі Хатляны, Уздзен-скага раёну, — я дык інюга яго чы-таў... „Буревестник“—вось фэйная штука... Потым „Дело с востежка-ми“, „На дне“—п'еса такая ў яго ёсьць. Хацець піша гэты Максім Горкі, ліха яго бяры...*

— *А інюга ў вас на вёсцы кні-жак Горкага?—пытаны ў яго.*

— *Малавата, браток... Ёсьць у хаце-чытальні дзьве-тры, дык іх нарахтват бяруць...*

Таму, а-ж кажу, хацець пі-

ша. У яго, можна сказаць, ніжэй-шыя каласы апісваюцца, лю... лю... пен-пралетарыят, разумееш, і потым мова вразумелая, протал.

— *А я, таварышы, ведаю, як Горкага пачаў чытаць?—падае го-лас селянін з Крушскага раёну Ян-ка Юдзінец, — я гэта, калі ў арміі быў... Дык, ведаю, прачытаў у адной кнізе аб тым, што іну цар не дазваляў стаць акадэмікам, хоць яго і выбралі. Дужа мне гэта за-цікавіла. „Ну, думаю, такі тае, значыць ён бунтар і рэвалюцыйнер і сьмелы чалавек... З той пары і пачытаваць яго кніжкі пачаў... Адно такую цікавую кніжку чытаў, пра рабочых, як яны на дэманстра-цыю...*

— *„Мать“?*

— *Можа і „Мать“... Зараз не памятаю.*

С.

ЧАГО МЫ ХОЧАМ АД ГОРКАГА

Будаўнічым гарачка ідзе ва ўсё, падобна на старое. Ухваліць яго...

Якая ж яшчэ жыла! — Душа праглядае спрэж усю доўгую вуглаватую фігуру нашага дарагога юбіляра. Наогул кажучы, не асабліва добра павінен адчуваць себе чалавек, да якога ўсе прыстаюць з «прычынай» навіною «у цябе, браток, шэсць дзесяткаў за гарбон». Але Аляксей Максімавіч наўрад ці непакоіцца гэта: дзямбег, яму ніхто шасцідзесяці гадоў на выглядзе ня дасць, назваць яго «паважым дзядуляй» не павернецца самы растаронны і развядзены язык. Нават тое, што ў яго ёсць унучка, яшчэ парадоксам або выдумкай фатаграфуе — да таго ўсе мы прывыклі ўспрымаць Горкага, як маладую жыватворчую сілу.

Я зараз не хачу пісаць на аб вялікіх заслугах Горкага, ні аб яго хістаннях і памылках, ні аб яго сусветным літаратурным імені. Я хачу сказаць толькі некалькі слоў аб тым, чаго мы хочам ад Горкага. Ад Горкага, як вялікага пралетарскага мастака, як нашага пісьменніка.

Горкі — калектывісты, ён адчувае масу, рытм не жыцця, не барацьбы, не працы, дыхальне вясны, пароду вялікіх чалавечых глыбаў. Ранні перыяд яго творчасці, перыяд блізвучых расійскіх лапароні, Мальва і Чалкашоў, з усімі іх жыва апісанымі лахманамі і «сведзежасцю погляду» — даўно мінуў, хоць і гэты перыяд у творчасці Горкага здзіўляў жыхароў туючых балот — «дзяржавы Расіі» — і адзіраваў вялікую рэвалюцыйную ролю. Горкі — мастак, які ведае масу. Горкі — прапаведнік культуры і працы. Ён прывык адчуваць і паважаць прыту больш за ўсё на свеце. Бадай ніхто так не адчуваў ўсёе патае творцае працы, як Горкі, ніхто так не адчувае вялікага рэвалюцыйнага, перафармальнага значэння працы, як гэты пралетарскі пісьменнік. Нават яго гастрычныя памылкі (на супроць ночы ад іх гаварыць) тлумачыліся тым, што мастак бачыў і вельмі адчуваў «недзяжніцы рэвалюцыі», якія хавалі ад яго стружэнні крыні і стогамі разрухі перспектывы творчага будучага.

Горкі — змаганнік з мяшчанствам, які мае тут вельмі салідны стаж.

Горкі — надзвычайны наглядальнік, знаўца жыцця, з дапытлівымі вачыма, з рукамі вельмі загарабшчымі ў адносінах да «матар'ялаў». Ён назапіў вялікім жыццёвым і мастацкім вопыт, ён развіў у сабе непараўнальную здольнасць перадаць у жыццё, усаджаць «зубы ў сьвятую мішню»: яго літаратурныя твора — гэта жыццё, а не задумі, тоны, а не разлітат фарба; румянца, а не румянцы; прэда, а ня віглівае фальш.

Вось такі нам і патрэбен зараз больш, чым калі-б там ні было, патрэбен да варагу!

«Горкі» нашай гісторыі, гэта, перш за ўсё — маса. А хто ў нас, як трэба, гэту масу падае ў літаратуру? Раз, два — і аблічч'ю. Як у малітве ў усіх сіл напіраюць на «правадыроў» («іконаграфія» — хоць і дрэнная — расплавілася ў нас ва ўсе бакі «на яць»), так і ў літаратуры «горкі» займаюць пераважнае месца перад «патоўпам». І зноў: справа зусім ня ў тым, каб маліваць нейкую агульную, бясстварую, аднавокую «істоту». «Маса» ёсць пэўнае арганічнае адзіства рознастайных тыпаў. Каб даць масу, трэба ўмець бачыць, наглядзець, ведаць. Мы крычым: «Даш масу». А ведугаў мала.

Вялікая будаўнічая работа, якая разгортваецца ў нашай краіне, зусім ня выклічае да-факта новага мяшчанства, якое часамі вельмі

Рэдакцыя, каб яшчэ шпарты ўзяць за работу, — хіба гэта было-б капска?

А ў нас? Ужо калі завячюць, дык завячюць. Сабачыя завушкі. Праточныя завушкі. Вялікі Ройтшвайнцы (апошні раман Эранбурга), дымаць нельга! Размазваць гэтакую бізідэіную, нудную, зусім напярэжную ў сваёй аднабокасці літаратурную бізюдэіну, гэта справа непрыкладная. Гэта не барацьба і ня творчасць, і не літаратура: гэта — вытворчасць злівага суму для мёртвых людзей.

Калі-б у нас яшчэ была добрая крытыка. А то яна яшчэ-ж не нарадзілася. У нас больш крыкуноў, якія ў момант выкрываюць любы ўхіл. Дый пісьменнікі, які ня раз мне прыходзіліся ўжо адназначна, «самі сабе крытыкуюць», замест таго, каб займацца, у першую чаргу, сваёй уласнай справай, г. э. вывучаць жыццё і яго паказваць.

«Перачытаючы» гэсты раз «Мой універсітэт», Жыгіт Кліма Саміна», «Дзёло Артышчына», «Матэ», «Дзёнево».

— Максім Горкі — любімым пісьменнікам працоўнай інтэлігенцыі, агульнай і дзяцей — аб чымым гавораць шматлікія водгукі чытачоў Цэнтральнай Пушкінскай бібліятэкі ўсёй нацыянальнасцяй.

Шмат добрага ў нас ужо нараджаецца. Але мы можам усё-ж сказаць, што літаратурная «зямля наша» хоць і не вялікая і не аблізная, «але парадку ў ёй няма». Згодна ўсіх сваіх даных, Горкі можа запэўніць вялікіх прабам. Яго, як свайго мастака, чакае наш Саюз, наша рабочая класа і наша партыя, з якой Горкі быў звышам на працягу многіх і многіх гадоў. Вось чаму мы чакеем прыезду Горкага: ён-жа едзе да нас на работу, вялікую, добрую, слаўную работу!

жыццё, дала інога матар'ялу для такога быта пісьменніка, як Горкі, які сам вырае па рубіжы дзвёх эпох і даўсё свой рэзіт тавіт да трэціх, — эпохі сацыялістычнага будаўніцтва. Ён наглядзеў людзей ад самых нізоў да верхавін, і для ўсіх прадстаўнікоў кожнай чалавечай праслойкі ў яго знайшліся і свае словы і свае фарбы. І вось перад намі мастацкая галерэя незабытых тыпаў, якіх стаць на ровных ступенях сацыяльнай драбіны, але аднолькава цікавых кожнай паслойку. На творах Горкага наша моладзь зможа зразумець усю царскую Расію, а тыя, хто добра памятае яе, прачытаўшы Горкага, лішні раз успомняць яе надобным словам.

Самаю першаю ступенню драбіны ці проста падножжам яе з'яўляюцца вядомыя «горкаўскія баскі», з якімі ён вышаў на літаратурную дарогу. Цэлы рад апава-

жыміна-пралетарыята, адпачы капіталістычнага грамадства, яго скарыстаны і выціснуты да апошняй магчымасці рабочы матар'ял, за-суджаны на звальняльнае чалавечага сяміяцця.

Аднай толькі ступенню вышэй за іх стаць такіх дэкаляваных людзі, як горкі нарысаў «Челкаш» (т. I), «Васяка Красны» (т. III), «Прохоніма» (т. II) і інш., пакалення «культура», аздоблены рэальны жыццё, што жывуць толькі сёнашнімі днём, але ўжо заўтрашнімі кандыдатамі нацэлежкі мещаніна Кацілава, ці «ротмістра» Кувалды. На іх ужо з відам некаторай перавагі павіны паглядаць такія «уласныкі» прыклад вытворчасці, як саматужнікі-рамежныкі з Зарэчча ў «Горошке Оксуре» (т. VIII).

Шмат свайго увагі Горкі ўдзялаў і расійскай інтэлігенцыі, якая стал-

ся і прапрахла заўчасна літаратурную старасць таму, хто ідула наспраўлі ў свой 35-гадовы юбілей пісьменніна. Раман «Жыгіт Кліма Саміна» (т. XX) — гэта гісторыя расійскае інтэлігенцыі, якая, любучыся сабою, працягвала рост пралетарыята, не зразумела яго ў большасці сваёй і аказалася з бартым жыццём.

Але вось перад намі прадстаўнікі шматлікай масы сяміяства, якое царскі ўрад трымаў у цені, каб яно не прачнулася, каб яно ўсёго ў ўсіх баялася, і таму вёска сама-на-сабе заставалася бездальна-можнай. Але горад будзіць вёску, і сама яна, прагрэсываю бяднячы, выкідала сваю беднату ў горад, на фоне якога асабліва неправа выйшлі дробна-буржуазная псыхалогія сяміяства. Земляроб Гаўрыла («Челкаш») дрыжыць перад прамёньнем пражэктара, які пугае кантрабандыстаў, але ня спыняюцца перад спробам забіць «Челкаша» з метаю грабжаў, каб напярэць сваю гаспадарку. Мужыкі з «Мальвы» (т. II) нават на моры ўзіраюцца з свайго сямінаскага пункту погляду. «Калі-б гэта ўся зямля была, ды чорназём-бы, да зэрэп-бы».

Горад падпарадкаваў сваёму ўплыву гэтых выхадцаў з вёскі і яны, паступаючы на фабрыкі і заводы, становяцца напавусянямі, напавурабачымі, бо не парываюць яшчэ зусім з сваёй сямінаскай складкай розуму, але і не застаюцца ўжо глухімі і чужымі да ітарэсаў рабочай класы. Такі Леўшын («Врагі», т. XV) і Рыбін («Матэ», т. VIII). Гэтыя пераходныя тыпы з асаблівай любасцю апісаны Горкім, які сам перажыў пакутны перыяд пераходу ад народніцтва да сацыял-дэмакратыі.

І, нарэшце, яшчэ адзін від тыпаў. Гэта — рабочыя. Калі ў п'есе «Мещане» Горкі вывеў рабочага Ніла, як здараную няжывую іду, дык ужо ў «Мордовке» малое актыўнага ўдзельніка руху рабочага Макава. Праўда, ён паказан на фоне асабістых, а не грамадскіх перажыванняў, але адчуваецца, што гэта барацьбіт. У п'есе «Врагі» можна ўжо наглядзець барацьбу елясаў, на што ў свой час звярнуў сваю увагу і Пыханаў, які лічыў гэту п'есу выдатным мастацкім творам. Але найбольш каштоўным з'яўляецца раман Горкага «Матэ», дзе ў асоба Паўла Уласава аўтар даў тып рэвалюцыйнага барацьбіта; сюжэт для рэману паслужылі сапраўдны падзеі на Сормувскім заводзе ў 1905 годзе, якія скончыліся вядомым працэсам у судзе, дзе рабочы Залонаў сказаў гістарычную прамову.

Гастрычкінава рэвалюцыя дала Горкаму шмат матар'ялаў, але яму не надала яшчэ мастацкай форма. Мы пакулі што нічога ня маем, але перапоны, што савецкі чытач яшчэ прачытае аб вялікіх падзеях Гастрычкіна ў годным іх мастацкім творы М. Горкага. А. Ст.

АБ БЕЛАРУСКАЙ ЛІТАРАТУРНАЙ, МАСТАЦКАЙ І ТЭАТРАЛЬНАЙ КРЫТЫЦЫ

Р Э З А Л Ю Ц Ы Я Б Ю Р О Ц И К П (Б) Б

1. На падставе агульнага ўдзельна-народнай гаспадаркі і культуры БССР назіраецца шпарткі рост беларускай мастацкай літаратуры і мастацтва наогул (тэатр, музыка, кіно), а таксама значны рост літаратуры і мастацтва другіх нацыянальнасцяў (яўрэйскіх палкаў), таму літаратура і мастацтва пачынае адзіраваць больш значную ролю ў грамадскім жыцці працоўных мас БССР і ў працы па іх культурным выхаванні.

Клясава-выхаваўчая роля мастацтва і мастацкай літаратуры ўсё яшчэ з'яўляецца недастаткова вялікай і невыстачальнай для таго тэмпу культурнага росту, які зараз патрэбен краіне пралетарскай дыктатуры ў інтарэсах паспяховага сацыялістычнага будаўніцтва. Гэта клясава-выхаваўчая роля літаратуры і мастацтва будзе павялічвацца больш шпарткі тэмпам пры ўмовах, калі ў літаратуры і мастацтва будзе ўзрастаць не сучаснасць эпосе пралетарскай дыктатуры, калі яна будзе больш выразна адлюстравана наву эпоху, эпоху дыктатуры пралетарыята, нашу барацьбу за сацыялістычнае грамадства, гораў рэвалюцыі, працэс стварэння сацыялістычнага грамадства і новага чалавека ў клясавай барацьбе і ў будаўніцтве, калі літаратурная і мастацкая творчасць будзе прасякнута сацыялістычнай сьведомасцю і марксысцкім сьветапоглядам. Садзейнічаць гэтаму з'яўляецца першачарговай задачай кожнага камуніста, кожнага рэвалюцыйнага, асабліва працуючых у мастацкай літаратуры і мастацтва.

2. Шпарткі рост беларускага мастацтва і літаратуры стаў магчымым толькі ў выніку перамогі гастрычкінавай рэвалюцыі, утварэння дыктатуры пралетарыята і поўнага ліквідавання нацыянальнага прыгнечання народаў Далёкае павялічэнне росту літаратуры і мастацтва народаў БССР магчыма толькі пры далейшых поспехах сацыялістычнага будаўніцтва. Лёс літаратуры і мастацтва народаў БССР цесна звязаны з лёсам сацыялістычнага будаўніцтва і пралетарскай рэвалюцыі. Сучасныя дасягненні беларускай мастацкай літаратуры вы-

значаюцца аб утварэнні кадраў пісьменнікаў, творцаў якіх сучасна нашай эпосе, у набліжэнні да сучаснасці старых пісьменнікаў, на пачынасці каштоўных як ча змесьце, так і на форме літаратурных твораў, у буйнейшых дасягненнях у літаратурнай форме, у выяўленні новага пісьменніцкага маладняка з рабочых і сялян, у павялічэнні тыражу літаратурных твораў, у павялічэнні кадра чытачоў з пралетарыята, сяміяства — рабоча-сялянскай моладзі.

Але ў той самы час, калі ўзрост беларускай прамысловасці, культурны ўзрост вёскі і павялічэнне культурнасці арганізаванасці пралетарыята і ролі сямінаскай беднаты, спрыяюча дзейнічаюць на рэвалюцыйнае развіццё мастацтва і літаратуры, — у той самы час на другіх канцы, у сувязі з павялічэннем ролі кулака ў апошні гады, узростам гарадскога дробна буржуазіі, а таксама і з прычынамі невыстачальнай працы на выхоўванні пісьменніцкага маладняка, сярэд пасоных пісьменнікаў пачаліся хістанні, адначасна з боку некаторых пісьменнікаў набліжэнне да гэтых пласкоў насельніцтва, гэта выявілася ў павялічэнні пасоных твораў чужых сучаснасці, а падчас варожых дыктатуры пралетарыята, пралетарскаму сьветапогляду і працоўным масам. Нашай задачай у галіне мастацкай літаратуры з'яўляецца ўсмерна садзейнічаць развіццё творчасці пісьменнікаў, якія становяцца ці ўжо сталі на дзебу пралетарскай клясавай барацьбы, набліжаць да пралетарыята тых, хто хістаецца, асабліва з літаратурнага маладняка, і вясці рашучую барацьбу з праяўленнем у літаратуры нова-буржуазных і кулацкіх імкненняў, упадніцтва і г. д.

3. Марксысцкая крытыка павіна адзіраваць вялізарную ролю ў справе выхоўвання пісьменнікаў, наглыбленні іх марксысцкага сьветапогляду, данамагаючы ім стаць у творчасці на шлях пралетарскай літаратуры. Марксысцкая крытыка па-

вінна вясці найхільшую барацьбу з клясава-варожымі пралетарыята і сямінаскай беднаты пільнымі ў літаратуры, з упадніцтвам і арганізаваць чытача і глядача вакол рэвалюцыйнай літаратуры і мастацтва, растлумачваючы як сацыяльна-грамадскі, так і фармальна-мастацкі сэнс літаратурных і мастацкіх твораў.

Адначасна сучасны стан беларускай марксысцкай крытыкі ў галіне літаратуры і мастацтва з'яўляецца неадвальна-вым. На шляху стварэння марксысцкай крытыкі маецца рад перашкод, паміж якімі асноўнымі з'яўляюцца:

а) амаль што поўная адсутнасць марксысцкай крытыкі ў рэдакцыйнага пакалення беларускіх пісьменнікаў.

б) невыстачальнасць выкладання гісторыі і сацыяльнай мастацтва ў вышэйшых навуковых установах для падрыхтоўкі сталых літаратурна-знаўцаў і амаль што поўная адсутнасць даследчай працы марксысцкай у галіне беларускай літаратуры.

в) недастатковае прыцягненне да літаратурнай і мастацкай крытыкі найбольш кваліфікаваных у гэтых галінах камуністаў і невыстачальны культурны ўзровень і недастатковае марксысцкае, а падчас і алтаратурна-мастацкае падрыхтаванасць маладых марксысц, што працуюць у галіне літаратурнай і мастацкай крытыкі.

Таму беларуская літаратурная і мастацкая крытыка не адзірае ў сучасны момант той ролі, якую яна павіна і магла-б адзіраваць як у адносінах да літаратуры і мастацтва, таксама і ў справе арганізацыі шырокай пласкоў працоўных вакол літаратуры і мастацтва.

4. Пры невыстачальным развіццё беларускай марксысцкай крытыкі часам ацэнка буйнейшых літаратурных і мастацкіх з'явішч пераходзіць у рукі немарксысцкіх, якія не разумеюць сучаснай эпохі і тых сацыяльных з'явішч, якімі вымажана таа і іншая плынь у літаратуры. Ідэалістычным эстэтычным падыход да літаратурных і мастацкіх твораў, які часта яшчэ мае месца ў беларускай крытыцы, ня можа садзейнічаць развіццё рэвалюцыйнаму развіццё беларускай літаратуры і накіроўвае яе на ілжывы шлях адрыну ад сучаснасці і сацыялістычных задач краіны. Электызм, які часам выдаецца за марксызм, таксама вельмі дрэнна адбіваецца на літаратуры. Усё гэтае, узятае разам, часам садзейнічае нацыяналістычным тэндэнцыям і «групавому» падыходу (беспадстаўнае кваліфікаванне пасоных пісьменнікаў, як надта блізкіх пралетарскай літаратуры, ці чужых нам на падставе вырваных радкоў кантэксту пасоных твораў пісьменніка, беспадстаўнае кваліфікаванне ці дэкалякаванне мастацкіх дасягненняў таго ці іншага пісьменніка і г. д.). Усім гэтым з'явішчам павіна быць абавязана рашучая барацьба.

5. Канстатуючы значнае развіццё нашых нацыянальных тэатраў як з боку палітычнага рэспартуру, так і з боку мастацкіх дасягненняў, а таксама поспехі Велдзяржкіно, бюро ЦК КП(б)Б адзначае, што ў адносінах да іх наша тэатральная і кінокрытыка як у газетах, так і ў часопісах толькі ў назначнай меры выканала сваю задачу.

Гэта адмоўна адбіваецца як на росце гэтых галінаў мастацтва, так і на выхаванні тэатральнага і кіногледзца. Значную ролю ў тэатральнай і кінокрытыцы павіна адзіраваць масавая рабочая крытыка як у насьценна-аўтах, так і на асобных сходах па абгаварэнні новых мастацкіх твораў (тэатральных і кіно-пастановак) пры грамадскіх праглядах, на сходах гледзцоў, у рабочых клубах і г. д., амаль што адсутнічае праца рабочаў і сельскараў у гэтай галіне.

6. У мэтах развіцця марксысцкай літаратурнай і мастацкай крытыкі, садзейнічаючай развіццё савецкай літаратуры і мастацтва, бюро ЦК КП(б)Б прапануе:

а) Наркамсавецы, АПА і Аддзелу Друку стварыць умовы, спрыяючы падняццю культурнага ўзроўню, падпавінаю марксысцкай і літаратур-

нага мастацкага выхавання маладых пісьменнікаў і крытыкаў. У прыватнасці лічыць метаэгодным у бліжэйшы час арганізацыю Дому Пісьменнікаў для ўтварэння ўмоў аднаведнай выхавальнай літаратурнай працы.

б) Даручыць рэдакцыям газет і часопісах палепшыць аддзелы літаратурнай і мастацкай крытыкі, прыцягваючы да гэтай працы побач з спецыялістамі-пісьменнікамі і крытыкамі, камуністамі, працуючых на культурнай рабоце ці маючых імкненне да літаратурных і мастацкіх спраў.

в) Наркамсавецы больш рашуча прыступіць да выканання паставанова ЦК партыі па ўтварэнні нацыянальнага на форме і пралетарскага на змесьце тэатральнага і кіно-рэспартуру.

г) Лічыць неабходным утварэнне рабочай тэатральнай і кіно-крытыкі праз прыцягненне рабочага кіно і тэатральнага гледзца і рабочаў да абгаварэння тэатральных і кіно-пастановак як у прэсе, так і на пасоных нарадах пры рабочых клубах і пры грамадскіх праглядах.

7. Маючы на ўвазе, што ў БССР сямінаскай пісьменнікі і ў будучым будучы займаць значнае месца ў беларускай літаратуры, беларускай літаратурнай крытыка павіна дапамагаць ім жыццё іх антыпралетарскія ўхілы дзеля таго, каб іх больш зважаль з задачай пралетарскай дыктатуры і імкненнямі пралетарыята і сямінаскай беднаты. Сямінаскай літаратура, як асобная мастацкая плынь, мае ўсе даныя для таго, каб існавала ў пралетарскай дзяржаве. Таму задачай марксысцкай крытыкі з'яўляецца не барацьба супроць сямінаскай плыні, а садзейнічанне такому развіццё сямінаскай літаратуры, каб яна была прасякнута большай сьведомасцю неабходнасці моцнага саюза рабочае класы і сяміяства і ўтварэння эпохі сацыялістычнага будаўніцтва.

8. Даручыць аддзелу друку зрабіць асобны дзяклад аб становішчы ўсёй савецкай і польскай літаратуры і крытыкі.

ХЛОРОДОНТ

МЯГКАЯ ЗУБНАЯ ПАСТА
ПРИДАЕТ ЗУБАМ БЕЛIZY
УНИЧТОЖАЕТ ЛУЗНОК ЗАПАХ
ИЗБЕГАЕТ
УНИЧТОЖАЕТ НЕКРАСИВЫЙ
НАЛЕТ НА ЗУБАХ

Необходна курсаванье аўтабусаў у лягэры

У сувязі з выходам вайсковых часцей у лягэры, неабходна зарадка прыняць усе крокі, каб палепшыць сувязь лягэраў з гарадамі. У першую чаргу тут павіна быць ініцыятыва менскага аўта-транспарту. Нам яшчэ не вядома, якія крокі аўта-транспарт у гэтым напрамку прымае, але будзе добра, калі мы раней падумаем аб тым, што неабходна наладзіць аўтабусныя зносіны з лягэрамі.

Гэта дасяць, папершае, магчымасць культурным сілам г. Менску без усялякіх затруненняў наведваць лягэр часцей, падругое — рабочыя арганізацыі будучы таксама мець магчымасць без перашкод наведваць лягэр і, патрыце, Менаўта-транспарт будзе мець матар'яльны выгады.

Курсаванье аўтабусаў да лягэраў неабходна. Лягэрнік.

Юбілей нас ашчаднасць

Рост ліку ўкладчыкаў

За тыдзень з 15 па 22 мая ў сувязі з юбілеем нас ашчаднасць ўступіла новых ўкладчыкаў: на Гомельскай акрузе 902 з 24.000 руб. ўкладаў, агульны прыліў ўкладаў даў 92.700 руб.; на Магілёўскай акрузе — 1205 чал., якія ўнеслі 44.200 руб., агульны прыліў — 138.000 руб.; на Полацкай акрузе — 255 новых ўкладчыкаў з сумай ўкладаў — 15.000 руб.

Да пабудовы фабрыкі штучнага шоўку

Тэхнічнай нарада пры ВОНГБ разглядала будаўнічы праект фабрыкі штучнага шоўку, прадстаўлены калектывам іжынераў фабрыкі штучнага шоўку ў Маскве. Праектам прадугледжваецца пабудова 26 цэхаў з карыснай плошчай у 10.630 кв. метраў. Агульная кубатура ўсіх будынкаў фабрыкі роўна 90.091 куб. метраў з коштам работ у 1.591.158 руб. Палову выпусканай фабрыкай пражы мяркуюцца афарбоўваць на месцы. Агульны кошт пабудовы фабрыкі вызначаецца ў суме звыш 6 мільяруба. Праект у асноўным прызначаны для вывазіння і пакавання ў Маскву ў вышэйшую тэхнічную ўправу.

На Кёльнскую выстаўку

ЦП саюзу друкароў Беларусі настанавіла камандыраваць на Кёльнскую выстаўку друку рабочага друкара першай дзярждрукарні тав. Розмана.

600 чалавек ліквідавалі няпісьменнасць

Па многіх самах і Жактах адбыўся выпуск пунктаў па ліквідацыі няпісьменнасці. Паводле апоўдні даных пунктаў выхадзілі каля 600 чалавек, якія ліквідавалі сваю няпісьменнасць.

Дайце скураныя рукавіцы

Рукавіцы ў нас брэзентавыя. Пры гэтых вапны апаюныя прасякае іскрозь рукавіц і разядае рукі. Мы яра раз ужо гаварылі аб гэтым адміністрацыі, прасячы замяніць брэзентавыя рукавіцы скуранымі, але ўсё канчаецца аблаважэннем.

— Дамо, дамо, — заўтра, паслязавтра, але дамо.

А рукі разядаюцца кожны дзень. Нахай возьмуць гэце над увагу кіраўнікі пабудовы дому на 70 кватэр на Універсітэцкай вул.

Рабочыя.

Мэбля недаступна рабочым і служачым

Ці толькі ў дарагоўлі
матар'ялаў справа?

Рабочым, служачым і нават спецыялістам, якія атрымліваюць нармальную спэцыялку, мэблі набыць даволі цяжка — яна вельмі дорага каштуе. Так, на складзе Лесбелу крэсла каштуе 6 р. 35 к., буфет — 110 р., шафы да 90 р. і г. д. Маза дапамагае ў гэтых адносінах і крэдыт. Апрача каротка-тэрміновасці ён яшчэ цяжкі і тым, што пры пакупцы неабходна ўнесці значны аванс — 30 % кошту мэблі.

На менскім заводзе «Дрэвапрадоўшчык», які апрацоўвае галоўным наставішчам мэблі, нашаму супрацоўніку дарававіну мэблі растлумачылі, галоўным чынам, перашчэпленнем дрэва на сыр. Недахват адукацыі ў дэраве першага гатунку і цэлым радзе іншых матар'ялаў, як унутраныя замкі, якіх амаль на жывым жыццё. Гэтыя матар'ялы прыхавліцца набываць у саматужніках і пераплачваць выдаткі грошы.

Завод «Дрэвапрадоўшчык» выпрацоўвае каля 200 відаў мэблі і інш. рэчэй. Неабходных варыянтаў і прыстававанняў няма. Высокія і розныя наклады выдаткі. Усё гэта значна ўдзімае пану гатовага фабрыката.

У цяперашні момант выдзяляе работа на пераапрацоўвальны завод, якое ў каст. мясціну бігучага году будзе скончана. Ён будзе выпускаць прадукцыю на 600 т. руб. у год замест цяперашніх 250 тыс. р. На заводзе арганізуецца масавая стандартызацыя вытворчасці мэблі. Гэтыя меры прымюцца дадуць магчымасць удвараіць кошт мэблі на 10—15 проц.

Адміністрацыя заводу «Дрэвапрадоўшчык» лічыць, што тэрмін крэдытавання на мэблю ў 4 месяцы невялікі. Неабходна яго прылінуць да 6 месяцаў.

МЕНСК

Тав. Чарвякоў — чырво- наармейцам

Чырвонаармейцы і палітмажсклад чырвона-стандартнага стралякова палку прыслалі старыны ЦВК БССР тав. Чарвякоў запрашэнне на адкрыццё лятэраў іо імя ў Барысаве, якое адбудзецца сёння. Тав. Чарвякоў паслаў чырвонаармейцам і кампалітмажскладу палку наступную прыёмальную тэлеграму. Прыехаць на адкрыццё лятэраў на маю матчы-масы. Шчыра вітаю адкрыццё лятэраўнай працы. Жадаю поспеху.

Рабочая дэлегацыя ў чырвонаармейскія лягэры

Сёння раніцай на адкрыццё чырвонаармейскіх лягэраў у Чырвоным Урочышчы выхадзіла рабочая дэлегацыя Менска з 50 чалавек. Ад ЦСПСБ у дэлегацыю ўваходзілі т. т. Іосаў, Розін, Кулан, Гурэвіч і інш.

Менскія бульвары чакаюць радыё

Рад моцных гучна-гаварыцеляў, якія добра абслугоўваюць плошчы Менску ў часе дэманстрацый, зараз ляжаць недзе ў закутках устаноў і бяздзейнасць.

А на бульвары Менску шмат працоўных сядзяць і сумуюць. Між тым, КАЛІ-Б УСТАНОВІЦЬ НА КОЖНЫМ БУЛЬВАРЫ ХОЦЬ-БЫ ПА АДНЫМ ГУЧНА-ГАВАРЫЦЕЛІ, многія тысячы рабочых, работніц і служачых маглі-б пачуць па радыё лекцыі, канцэрты, оперы і інш. Маглі-б забавляцца і дзеці.

Мы чакаем, што скажа па гэтым пытанні КУЛЬТАДЗЕЛ ЦСПСБ і КАМГАС?

Сёння абсведванье дэпутатамі гарсавету мяс- ных і хлебных крам

Сёння 20 дэпутатаў Менскага гарсавету, члены наапрацыйнай сэцыі, зрабаві абсведванье прыватных мясных і хлебных крам. Мэта абсведвання — азнаёміцца з санітарным станавішчам крам, а таксама праверыць, наволені выконваюцца пастановы аб цэнах на мяса і хлеб.

Шлюпачны паход Сма- ленск-Сэвастопаль

Камава таварыства «Дынама» шлюпачнага паходу Смаленск-Сэвастопаль прыбыла ў гор. Кіеў 25 мая, адкуль выступала ў далейшае плаванье 27 мая. На гледзачы на дрэнае надвор'е, уся каманда адаровая і бадзёрая.

Новы дом на 12 кватэр

Прэзідыум гарадскога савету настанавіў пабудаваць у Менску новы дом для рабочых на 12 кватэр Т. т. Пасынкоўскаму і Пчэпко даручана ў трохдзённым тэрмін падшукаць пляц для дому. Да будаўнічых работ будзе прыступлена ў гэтым годзе.

— ЗАМЕЖНАЯ КАМАНДЫРОўКА ПРАФ. ГАЙДУКОВА. 80 мая ў гор. Бове (Нямеччына) адбудзецца з'езд нямецкіх батанікаў, на які атрымаў персанальнае запрашэнне праф. П. М. Гайдукоў. У часе свайго прабывання на мяжы праф. Гайдукоў будзе рабіць сваю навуковую досведы ў Барліне на пытанні марфагеніі і фізіягеніі раслін. Усяго праф. Гайдукоў прабудзе за мяжой два месяцы.

СНК пастанавіў забараніць установы для гульняў МЕНСКАЕ ЛЕТО БУДЗЕ ЗАКРЫТА

СНК пастанавіў забараніць адкрыццё устаноў для гульняў у карты, рулетку, лёто і для іншых гульняў. Акруговым выканаўчым камітэтам запрапанавана закрыць усе памяшкіны устаноў, якія знаходзяцца на іх тэрыторыі.

Радые-перадача 28-га, Іпанядзелак

6-00—6-30—Гутарка з рабселько-рамі: 6-30—7-10—Беларуская радые-газета, 7-10—7-40—Гутарка Галоў-саастрэжу, 7-40—8-10—Як паступіць у рабфакі, прафтэхшколы, 8-10—10-00—Канцэрт.

29-га, аўторак
6-00—6-30—Гутарка цэнтральнага бюро краязнаўства; 6-30—7-10—Беларуская радые-газета; 7-10—7-40—Гутарка «Аб дзяржаўных пазыках»; 7-40—8-10—Эспэранто радые-газета; 8-10—10-00—Трансляцыя.

Паведамленні

— У нідзею, 27-га мая, роўна а 11 гадзіне дня адбудзецца агульны зачынены сход яч. КІІ(б)Б Беларускай у наступным парадку дні:

1. Вынікі правяркі партнагукаў.
2. Выбары дэлегатаў на райпартна-ферэнцыю.
3. Бягучыя справы.

Ніка членаў і кандыдатаў партыі абавязковы.

Адказны рэдактар
Я. АСЬМОУ

Тэатр і кіно

Мінгостэатр 29 мая **ГАСТРОЛІ** ансамбля артыстаў **ГОСУД. АКАДЕМ. МОСКОВСКОГО НАЛОГО ТЕАТРА**
Пры ўдзеле заслуж. арт. В. Н. ПАШЕННІЙ, В. С. МАССАЛУТІНОВАЙ, Н. К. ПКОЛЕВА, Н. Ф. КОСТРОМСКАГО, В. Р. ОЛЬХОВСКАГО.

Вторник, 29 мая Среда, 30 мая Четверг, 31 мая
БЕЗ ВИННЫ ВИНОВАТЫЕ / **ЛЮБОВЬ ЯРОВАЯ** / **ИДИОТ** Достоевского

Открыта предварительная продажа билетов в кассе театра ежедневно с 10—2 ч. и с 5—9 час. вечера. В р.б. кассе — 11 с пол. до 2 ч. и с 4—6 час. вечера. Начало в 8 с пол. час. вечера. Уполномоч. Р. Р. Ольхонинский.

Московский театр сатиры последняя гастроль
Воскресенье, 27 мая **«ВРЕДНЫЙ ЭЛЕМЕНТ»**
Билеты от 20 к. до 1 р. 40 к. В р.б. кассе с 11 с пол. час. утра в кассе с 6 с пол. час. веч. Начало в 9 ч.

Ад пятніцы, 25 мая — ашонія 3 дні
Гравыёны мастацкі фільм **Маска сарвана** (МЕМ) (Бальвэдра)
Каса ашонія в 5 г. 30 м.

Кіно-театр **«Гуцултура»**
Кіно

Пом. ЦИРКА Сегодня в воскресенье с 10 час. утра до 11 ч. веч. **ОТКРЫТА**
передвижная научно-показательная **300 ВЫСТАВКА ЖИВЫХ ЗВЕРЕЙ**
ГАМБУРГСКОГО ЗООЛОГИЧЕСКОГО САДА.
МЯСО ЗВЕРЕЙ И ПТИЦ
Экспозиция дополняется со снудной по отношению экскурсбюро. Кормление зверей — в 8 час. вечера

Сёння,

УЗВЫШША

26 траўня 1928 г. споўнілася два гады існавання Беларускага Літаратурна-Мастацкага Згуртавання „Узвышша“

28 траўня а 7-й гадзіне ўвечары ў залі Інбелкульту адбудзецца адчынены сход „Узвышша“, прысьвечаны гэтай гадавіне

ПРЭЗЫДУМ „УЗВЫШША“

У ГАРАДЗКІМ

